

1. Hemelvaartsdag: de kroningsdag van de Here Jezus

Ik was een keer op een studentenconferentie in Someren, in Brabant. Op Hemelvaartsdag hadden een kerkdienst, samen met de plaatselijke Protestantse Gemeente. Een ouderling uit Someren heette ons welkom, ik weet nog precies wat hij zei: 'Hartelijk welkom in Someren op deze kroningsdag van de Here Jezus.' En op dat moment viel bij mij het kwartje: ja, dát is de Hemelvaartsdag! De kroningsdag van de Here Jezus! En zeker sinds die tijd beleef ik de Hemelvaartsdag als een heerlijk, een overweldigend hoogtepunt in het jaar. Want zó is het: Jezus wordt gekroond, dat wil zeggen: Hij wordt gehuldigd als de grote Overwinnaar, de Koning die Zijn missie heeft volbracht, die de heerlijke hemel heeft verlaten om op aarde Zijn werk te doen, de Koning die Zich heeft laten martelen, die Zich heeft laten slaan en Zich aan een kruis heeft laten spijkeren, om ons te redden, maar die ook is opgestaan en de dood heeft overwonnen!

Vervolgens heeft Hij nog Zijn leerlingen instructies gegeven, maar nu, nú is álles op aarde afgerond, Zijn héle werk. Nú komt Hij weer Thuis, in de hemelse heerlijkheid, en nu neemt Hij plaats aan de rechterhand van Zijn Vader. Alle engelen, ze jubelen, hun lofliederen schallen door het heelal, het is één groot, ongekend feest. Want de Redder van mensen, de Verlosser van de kosmos, de Heer van het heelal, Hij heeft overwonnen! Alles is nu volbracht, en heel de hemel buigt zich neer voor deze Koning vol liefde, deze Heiland vol dienstbaarheid, deze Redder vol macht. Je ziet soms de huldiging van sporters. We hebben pas nog de Olympische Winterspelen gehad, en niet te vergeten de Paralympische Winterspelen. En als je je een kléin beetje indenkt in die sporters, die er járen, járen van training voor over hebben gehad – bloed, zweet en tranen – dan kun je jezelf dat goed voorstellen, dat als je daar dan staat, op het bovenste blok van het erepodium, nummer één, en je hoort het Wilhelmus, dat dan de tranen over je wangen lopen. De grote huldiging, het moment waar je jaren naartoe hebt geleefd. Zo'n huldiging is een heel klein, een piepklein voorbeeldje van die kosmische huldiging van Jezus Christus in de hemel. Dát is Hemelvaartsdag! 'Welkom op het kroningfeest van de Here Jezus!' We hebben gelezen, aan het begin van de dienst, wat Markus schrijft in hoofdstuk 16: 19-20: 'De Here dan is, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand van God, maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Here werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden.' Jezus zit aan de rechterhand van God, dat is de ereplaats. Maar het is ook de plaats van de machthebber, degene die namens de koning regeert. En zo zégt de Here Jezus het ook aan het einde van het Mattheüs-evangelie. Daar zegt Hij: 'Mij is gegeven (door de Vader) alle macht in hemel en op aarde.' Dus Jezus regeert! Hij wordt niet gehuldigd om vervolgens op Zijn lauweren te gaan rusten. Nee, voor Hem breekt nu een nieuwe fase aan. Hij gaat regeren dóór Zijn Heilige Geest. Zoals Markus dat zegt: '... en de Here werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden.' Jezus zit dus niet stil! Hij werkt! Hij werkt met kracht! Hij regeert! Hij is de hemelse Koning! Dat is wat we vieren op Hemelvaartsdag.

2. Maar het is ook 14 mei, dag van het bombardement...

En toch... en toch... Vandaag valt de Hemelvaartsdag op 14 mei, de dag van het bombardement op Rotterdam. Tussen 3 minuten voor half 2 en 10 minuten over half 2 – dus in 13 minuten – werd het hart van de stad verwoest. De stad brandde. 711 mensen kwamen om, 80.000 mensen werden dakloos. En wat de Duitsers graag wilden, dat gebeurde: Nederland gaf zich over. En natuurlijk, natuurlijk komen de vragen dan naar boven: Hemelvaartsdag... Jezus regeert... en tegelijk vallen er bommen... Toen: op Rotterdam. Nu: in Oekraïne, in het Midden-Oosten. Hoe moet je dat nou met elkaar rijmen? Als Jezus écht zou regeren, dan zou Hij toch wel een einde maken aan al die vreselijke oorlogen? En aan ál die andere vreselijk dingen waardoor mensen lijden: ziekten, overstromingen,

vulkaanuitbarstingen, misoogsten, wervelstormen, en ook uitbuiting, machtswellust van dictators, noem maar op... Er is zoveel lijden, zoveel menselijke tragedie... Hemelvaartsdag op 14 mei... hoe zit dat? Ik was daarover aan het bidden, ik was erover aan het nadenken, en toen moest ik denken aan Stefanus, de eerste martelaar voor Jezus. Ik zocht dat stukje op in Handelingen 7, en ik merkte: in die tekst, daar zitten állebei die elementen in: het Koningschap van Jezus én het lijden. Stefanus is gevangen genomen door de Joodse leiders omdat ze woedend zijn dat hij Jezus volgt en over Hem vertelt. Vervolgens heeft hij een lange toespraak heeft gehouden. We hebben gelezen wat er dan gebeurt. Vers 54: 'Toen zij dit hoorden, barstten hun harten van woede en knarsten zij hun tanden tegen hem.' Je zou zeggen: wie er hier regeert, dat is de satan! De vorst van de duisternis! Maar hoe gaat het verder, in vers 55? 'Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God. En hij zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God.' De Koning Zelf,

Jezus! Hij die heeft plaatsgenomen op de troon, Hij die regeert, Hij staat daar! Zie je dat? Hij stáát daar! Hij kán dus niet blijven zitten! Hij is zó bewogen, zó betrokken bij Zijn kind Stefanus, Hij staat op: als het ware klaar om Stefanus binnen te halen, om hem op te vangen in de hemelse heerlijkheid. En hoe gaat het dan verder? Roept Stefanus: 'Here Jezus, waar bent U nou? Waarom doet U niets? Heeft U wel alle macht in hemel en op aarde? Regeert U wel? Bent U wel echt de Koning?' Is dat wat hij roept? Nee, het gaat héél anders verder! Heel anders! Vers 57: 'Maar zij riepen met luide stem, stopten hun oren dicht en stormden eensgezind op hem af. En zij wierpen hem de stad uit en stenigden hem, en de getuigen legden

hun kleren af aan de voeten van een jongeman, die Saulus heette. En zij stenigden Stefanus...' Jezus stuurt géén engelen om Stefanus te helpen, Hij grijpt niet in door de Joodse leiders weg te bliksemen. Nee, Jezus doet iets anders. Door Zijn Heilige Geest geeft Hij Stefanus van binnen, in zijn hart, bovennatuurlijke kracht. Stefanus gaat nú iets zeggen, waaruit zonneklaar blijkt, dat Jezus regeert. Vers 59: '... terwijl Stefanus Jezus aanriep en zei: Here Jezus, ontvang mijn geest. En terwijl hij op de knieën viel, riep hij met luide stem: Here, reken hun deze zonde niet toe! En toen hij dat gezegd had, ontsliep hij.' Dit is de overwinning! Hier zie je hoe Jezus regeert! Niet door de Joodse leiders weg te bliksemen, maar door Stefanus deze woorden op de lippen te leggen. Stefanus blijft trouw, Hij krijgt van Jezus kracht om staande te blijven, Hij mag volhouden tot het einde toe. Zoals de bommen op Rotterdam vielen, zo vielen de stenen op het hoofd van Stefanus. En de Geest werkte zó krachtig in Hem, dat Hij déze woorden kon zeggen: 'Here, reken hun deze zonde niet toe!'

3. Jezus regeert van binnen naar buiten

Dit is hoe de Here Jezus regeert! De wereld regeert van buitenaf, met geweld, met stenen en bommen. Jezus regeert van binnenuit, door je hart te versterken. De wereld regeert door te imponeren, door je schrik aan te jagen in wat je ziet. Jezus regeert onzichtbaar, achter de schermen. De wereld regeert door informatie te framen, leugens rond te strooien, fake news. Jezus regeert door de waarheid boven tafel te brengen, ook al komen Zijn volgelingen daarom in de gevangenis. De wereld regeert door je te verleiden, je een mooi en prettig leven voor te spiegelen. Jezus regeert door eerlijkheid, Hij zegt: 'Geloof in Mij en je krijgt eeuwig leven, maar hier op aarde moet je een kruis dragen.' De wereld regeert door jaloezie aan te wakkeren, door je begerig te maken. Jezus regeert door je de weg te wijzen van ruimhartigheid, gulheid en dienstbaarheid. De wereld regeert door mensen tegen elkaar op te zetten. Jezus regeert door mensen tot verzoening te brengen. Hoe gaat dat in de praktijk van het leven? Hoe werkt de Here Jezus? Hoe oefent Hij Zijn koninklijke macht uit? Ik geef je een voorbeeld. In de afgelopen Kerstdienst vertelde Paula van Kuil dat zij geraakt was door brieven uit haar familiearchief, brieven van haar overgrootvader. Ik vroeg aan haar of ik die

brieven mocht lezen en of ik daar wat uit zou mogen doorgeven. En dat mocht. Dankjewel, Paula! Het zijn brieven, geschreven door Paula's overgrootvader, Jan van Kuil, aan zijn zoon Bram. Jan van Kuil en zijn vrouw trouwen in 1915 en krijgen negen kinderen. Paula's grootvader, die ook weer Jan heet, is derde, en Bram is de vijfde uit het gezin. In 1942 wordt Bram opgeroepen voor gedwongen tewerkstelling in Duitsland. Maar onderweg, in de trein, weet hij een paar vloerdelen van de trein los te maken en in de buurt van Neuendorf uit de trein te ontsnappen en te vluchten. Rond januari 1944 arriveert hij in Nederland en duikt hij onder bij de familie De Koning in het Brabantse Heeze. Vanuit het huis van de familie De Koning opereert een verzetsgroep, die onder meer distributiekantoren overvalt. In de nacht van 13 op 14 mei 1944 zal een wapendropping plaatsvinden. Die gaat niet door en is waarschijnlijk verraden. Op 14 mei valt de SD de boerderij van De Koning binnen. Bram van Kuil is één van de verzetsstrijders die wordt opgepakt en meegevoerd naar de gevangenis in Haaren, vlakbij Vught. Op 9 augustus 1944 wordt Bram, samen met 17 andere verzetsstrijders, om 9 uur 's avonds gefusileerd. Als Bram in de gevangenis zit, is die afloop natuurlijk nog niet bekend. Het moet op dat moment ongelooflijk spannend zijn voor iedereen: voor Bram zelf en de andere gevangenen, maar ook voor zijn ouders en zijn broers en zussen. Bram is 21 jaar, je zou zeggen: hij heeft nog een leven voor zich. Maar hier, in de gevangenis, weet hij dat veel verzetsstrijders het niet overleven. En zijn ouders weten dat ook, iedereen weet dat. De brieven die Paula me gaf zijn brieven van Brams vader aan Bram. Het zijn drie brieven, geschreven in juni en juli 1944. In die brieven gaat het over heel gewone dingen: het varken dat 13 biggetjes heeft gekregen, maar waarvan er 5 zijn doodgegaan. De kuikentjes en konijntjes waar het goed mee gaat. De kans is groot dat dit codetaal is, dat Bram weet wat ermee bedoeld wordt. En vervolgens gaat het dan over God, en over Zijn wereldbestuur. Ik lees een stukje voor uit de tweede brief. 'Je moeder is goed gezond, Gode zij dank, doch is verlangend naar de tijd dat jullie weer allen thuis zult zijn. Laten we bidden voor een spoedige vrede. Men wordt er koud van als men denkt aan al die jonge levens die worden afgesneden of verwoest, doordat ze als invaliden door de wereld moeten. Als ik aan die dingen denk, wordt het me wel eens wat moeilijk. Ik weet dat alle tijden en gelegenheden in 's Heeren hand zijn. "Rust mijn ziel, uw God is Koning, heel de wereld zijn gebied, alles wisselt op zijn wenken, maar Hijzelf verandert niet." We leggen onze moeiten en verdriet in Zijn hand. Psalm 43 is ook mooi: "Mijn ziel, hoe treurt ge dus verslagen, wat zijt ge onrustig in uw lot... Uw redder is uw God." "Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonden." Aan het kruis hangende met uitgebreide armen roept Hij als 't ware de wereld toe: Wendt u tot Mij, alle gij einden der aarde en wordt behouden. Doch men wil niet, zoals de Heiland eens zeide tot Jeruzalem. Men wil niet. Laat de Heiland ook jullie niet tevergeefs roepen, doch opent je hart voor de kloppende Heiland. De wereld schijnt doof, doch laten wij voor die gevallen wereld bidden, veel bidden. De Heere geve ons allen genade, tot eer Zijns naams. Je liefhebbende ouders, zusters en broers.' Ik vond dit indrukwekkend. Denk je even in: je kind zit in de gevangenis, en de kans is groot dat hij daar niet levend uit komt. En dan zeg je: 'Ik weet dat alle tijden en gelegenheden in 's Heeren hand zijn. "Mijn ziel, hoe treurt ge dus verslagen, wat zijt ge onrustig in uw lot... Uw redder is uw God."' Ook nog een stukje uit de derde brief: 'Hoe het gaan moet in de oogsttijd is ons wel eens een raadsel. Doch wij mensen zitten vol vragen. De moeiten ontstaan, doordat wij niet alles brengen in 't geloof tot onze Heer. "Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Aan die rust heeft geloof ik iedereen behoefte. Allen voelen zich vermoeid, lusteloos. Men zoekt rust en vrede, levenskracht en stervensmoed op de verkeerde plaatsen. Alleen bij de Heiland is dit te vinden, en daar is niemand weggezonden, die om schuldvergeving bad. Want wie denkt geen schuld te hebben en daardoor die chaos mede veroorzaakt te hebben, ontbreekt het licht om deze dingen te zien. Lees eens Handelingen 16 vanaf vers 13. (Daar staat over Lydia, de purperverkoopster in Filippi, dat de Here haar hart

opende, RvL.) Bidt ook om zo'n hart, dat open ligt voor de waarheid van Gods woord en in alle moeite en verdriet zult gij ondervinden dat Hij troost zoals niemand troosten kan.' Hoe zie je nu in deze situatie dat de Here Jezus op de troon zit? Dat Hij regeert? Niet doordat Bram vrijkomt. Niet doordat Jezus engelen naar de gevangenis stuurt en de bewakers op de vlucht jaagt. Maar wel doordat Jan van Kuil ondanks al zijn vragen vasthoudt aan Gods trouw en zijn zoon bemoedigt. Je ziet dat Jezus regeert, doordat Bram van Kuil zich heeft verzet tegen de satanische krachten van de nazi's. En dat hij trouw gebleven is. Jezus regeert door Zijn Heilige Geest. Hij regeert van binnen naar buiten. Dankzij Hem zijn er overal op aarde mensen met een nieuw hart, met geloofskracht en geloofsmoed. Mensen die niet capituleren voor de haat en de bitterheid, maar die het zeggen als ze worden vermoord: 'Here, reken hun deze zonde niet toe!' Misschien denk je dat dat maar weinig is: is dat het enige, dat Jezus harten van mensen verandert? Is dat alles? Is dat niet heel mager? Ho, denk daar nooit te min over! Want door mensen met veranderde harten is het Evangelie de wereld ingegaan. Door mensen met veranderde harten is de boodschap van hoop doorgegeven, dwars tegen de vervolging in, en zijn er nu 2,5 miljard mensen christen. Door mensen met veranderde harten heeft uiteindelijk ook een tiran als Hitler in het stof gebeten. Jezus regeert in stilte, maar ongemerkt weeft Hij zijn gouden draden door het weefsel van de tijd.

4. De wereld is bezet, maar Jezus regeert en zal overwinnen!

Vandaag herdenken we het bombardement van Rotterdam op 14 mei 1940. Een dag eerder, op 13 mei, vertrok Koningin Wilhelmina naar Engeland. Eerst was dat vertrek omstreken. Veel mensen dachten dat het een laffe vlucht was. Maar uiteindelijk bleek dat het vertrek van Wilhelmina van groot belang was voor het verzet. Vanuit Engeland inspireerde zij via Radio Oranje de Nederlandse bevolking om trouw te blijven aan het vaderland, om recht en gerechtigheid te dienen. Zij maakte fouten, ze heeft te weinig opgeroepen tot bescherming van de Joodse bevolking. Maar ze heeft ook een enorme bijdrage geleverd aan het verzet, door haar voortdurende aanmoediging. En dankzij het verzet zijn vele mensen gered. Zoals Nederland toen bezet gebied was, is nu de wereld bezet gebied. Het is Gods wereld, maar bezet door de boze. Het is een wereld vol leed, vol puinhopen. Maar te midden van de puinhopen zien we dat Jezus regeert. Hij doet Zijn wonderen in mensenlevens. Mensen die dankzij de Heilige Geest dingen doen die zij zelf, van te voren, nooit voor mogelijk hadden gehouden. Bram van Kuil, hij bleef trouw, trouw tot in de dood. Na de oorlog verscheen er een rouwadvertentie. 'Heden werd het voor ons zekerheid, dat onze geliefde Zoon Abraham Johan van Kuil, geboren 4 september 1922, op 9 augustus 1944 in het kamp te Haaren bij Vught, door de Duitsers is doodgeschoten. Evangelie van Johannes, hoofdstuk 11, verzen 25 tot en met 27.' En dan die laatste paar woorden: 'Gebogen, maar niet gebroken.' Kijk, daar zei je dat Jezus regeert. Te midden van de puinhopen. 'Gebogen, maar niet gebroken.' Maar ooit komt de dag dat Jezus terugkomt, dan breekt Zijn Rijk ten volle door. Dan vallen er nooit meer bommen, dan worden alle tranen van de ogen afgewist. Dan zullen de doden opstaan, ook die 18 gefusileerde verzetsstrijders uit Vught, Uit diep respect voor Bram van Kuil lees ik nu de genoemde verzen uit Johannes 11: 'Jezus zei tegen haar (tegen Martha): Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloof u dat? Zij zei tegen Hem: Ja, Here, ik geloof dat U de Christus bent, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou.' Vandaag denken we aan het bombardement op Rotterdam. Maar vooral vieren we vandaag het kroningsfeest van de Here Jezus. En daarom is het terecht om het te zingen, uit volle borst te zingen: *Juich voor de Heer, heel de aarde, wees blij, / zing voor de Koning en Zijn heerschappij! / Bergen aanbidden, de zee juicht mee / bij het horen van Uw Naam. / U wil ik prijzen voordat wat U schiep, / mijn leven lang loven, want U heb ik lief. / Niets is zo goed als een leven heel dicht bij U.* Amen.